

Drogie Siostry,

Z radością podejmuję was dzisiaj z okazji waszej pielgrzymki do Rzymu. Dziękuję za waszą prezentację i serdecznie pozdrawiam członkinie *Fraternii Matki Bożej od Zmartwychwstania* oraz *Wspólnoty Prorokini Anny*, obecnych już dzisiaj w wielu krajach świata, jak również towarzyszących wam kapłanów, a w was wszystkie osoby, których udziałem jest bolesne doświadczenie śmierci współmałżonka.

„Wdowieństwo jest szczególnie trudnym doświadczeniem (...). Niektóre osoby potrafią skanalizować swoją energię w jeszcze pełniejszym oddaniu się dzieciom i wnukom, odkrywając w tym nową misję edukacyjną” (Adh. Apost. *Amoris laetitia*, 254). Jeśli to jest prawdą dla większości z was, to śmierć waszego współmałżonka pozwoliła wam również rozpoznać nowe i szczególne wezwanie Pana i odpowiedzieć na nie przez miłość i z miłością. Wraz z wami dziękuję Bogu za wierność Jego miłości, która każdą z was – poza granicą śmierci – jednoczy z waszym oblubieńcem, i która wezwała was i poświęciła, abyście dzisiaj naśladowały Chrystusa w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie. „Nierzadko życie niesie większe wyzwania, poprzez które Pan wzywa nas do nowego nawrócenia, które pozwala jego łasce jeszcze pełniej objawić się w naszym życiu, „aby nas uczynić uczestnikami jego świętości” (Hb 12, 10)”. (Adh. Apost. *Gaudete et esultate*, 17). W ten sposób, poprzez waszą konsekrację, świadczycie o tym, że za łaską Bożą i przy wsparciu ze strony kapłanów i innych członków Kościoła, możliwe jest życie w duchu rad ewangelicznych, przy równoczesnym wykonywaniu odpowiedzialności rodzinnej, zawodowej i społecznej.

Wasza konsekracja w stanie wdowieństwa jest darem, jaki Pan czyni swojemu Kościołowi, aby wszystkim ochrzczonym przypominać, że siła jego miłosiernej miłości jest drogą życia i świętości, która pozwala nam przewyciężyć wszelkie próby i odradzać się w nadziei i w radości Ewangelii. Tymczasem zapraszam was do utkwienia waszego wzroku w Jezusie Chrystusie i pielęgnowania tej szczególnej więzi, jaka jednoczy was z Nim. Bo to właśnie tam, w tym z *serca do serca z Panem*, w nasłuchu jego słowa, czerpiemy odwagę i wytrwałość w oddaniu się duszą i ciałem, aby dać z siebie to, co najlepsze, poprzez naszą konsekrację i nasze zaangażowanie. (por *ibid.*, 25)

Obyście zatem mogli, poprzez wasze życie sakramentalne, dawać świadectwo tej miłości Pana, która dla każdego człowieka stanowi wezwanie do odkrycia piękna i szczęścia, jakie niesie świadomość, że się jest kochanym przez Niego. Zjednoczone z Jezusem, bądźcie zaczynem w cieście tego świata, światłem dla tych, którzy pozostają w ciemności i w cieniu śmierci. Jakością waszego braterskiego życia w łonie waszych wspólnot, starajcie się o to, aby także poprzez doświadczenie waszej ludzkiej kruchości, być bliskimi małuczkim i ubogim, przekazując im czułość Boga oraz bliskość jego miłości. W tej perspektywie, zachęcam was do przeżywania waszej konsekracji w codzienności życia z prostotą i pokorą, przyzywając Ducha Świętego, aby pomagał wam, w sercu Kościoła i świata, świadczyć o tym, że „Bóg potrafi działać w każdych okolicznościach, także pośród pozornych porażek i klęsk, jak również o tym, że życie każdego, kto ofiaruje i oddaje się Bogu z miłości, z pewnością będzie owocne” (Adh. Apost. *Evangelii gaudium*, 279).

Z tą nadzieją zawierzam was Panu
i przez wstawiennictwo Dziewicy Maryi, udzielam wam Apostolskiego Błogosławieństwa,
które rozciągam na wszystkie członkinie *Fraternii Matki Bożej od Zmartwychwstania*
oraz *Wspólnoty Prorokini Anny*.
I bardzo proszę, módlcie się za mnie, jak i ja modłę się za was. Dziękuję.